

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. III. De constituentibus vitam communem regularem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

voluntate, intentione; est illis commune velle, nolle, vivere, esse, &c. *Bonum unum quò communius, eò divinius,* ajebat D. Theresia à JESU. Ex his.

R. §. Cum *H. Casal.* quòd in monasteriis bene ordinatis, in quibus regularis paupertas, & communitas ad amissim observatur, velut in paradiso quodam terrestri degatur: & incolæ ejus Angelis per omnia assimilentur. Cùm è converso, monasterium carens sancta unitate, & communitate, sit propè inferni vestibulum dicendum.

CAPUT III.

*De Constituentibus vitam communem
Regularem.*

Q. I. Quæ & quot quasi formaliter constituentia requirantur, ut sit, & verè dici possit vita communis. R. I. Quòd illa exactè recenseat noster *P. Silvester Bartolucius Assisias Franciscanus Conventualis, Provinciæ S. P. N. Francisci* quondam Minister Provincialis: qui jussu R dmi *P. Generalis Jacobi de Bagna Cavallo* scripsit *Minoricam Conventualium S. Francisci*, distinctam in duos libros, in quorum uno tractat de votis, in altero de Regula. Hic l. I. §. 42. ex Joanne Petro Barcho Mantuano in suo speculo religioso de voto paupertatis, sic respondet ad quæstionem. *Vivere in communi est vivere in vera paupertate, & de manibus Prælati sincerè recipere, quidquid opus est, cuique ad suæ vitæ sustentationem, puta victum,*

victum, vestitum, cellam, mobilia, utensilia, & hu-
 jusmodi res: & a quo animo retinere, recipere, & re-
 signare totum, quod per manus obedientia ad ipsum
 Religiosum pervenerit. Insuper non affectuose cu-
 pere facultates, libellos, vel quaecumque alia, qua
 auctoritate peculiari à parentibus, propinquis, a-
 micis, vel aliis exigantur; sed curare, ut directe
 omnia ad manus obedientia perveniant, & noten-
 tur in libro, ubi alii redditus Monasterii in dies de-
 scribuntur, & non nomine ipsius, & in communem
 cedant utilitatem, absque eo, quod habeatur ratio
 particularis eorum, quibus ea bona quovis modo
 obveniunt. Et quòd vestes lanea sive linea, aut cu-
 jusvis generis in communi loco asserventur, & inde
 in singulas hebdomadas, menses, vel annos in usum
 cujusque distribuantur: quibus praeficiantur ali-
 qui, qui eas custodiant, excutiant, purgent, resar-
 ciant, ac renovent: & quòd nullus apud se habeat
 vestes, praeter eas, quae ad quotidianum usum neces-
 sariae sunt. Nullus dona ad se missa retineat, vel ad
 suum usum adhibeat, nisi conscio ac consentiente Su-
 periore. Nullus apud se pecunias teneat, praeter eam,
 cui bonorum communium administratio & cura
 committitur. Nullus item in cella ex vestibus, li-
 bris, aut suppellectili habeat aliquid in annum, eo
 amplius, quam quòd ad suum usum fuerit à Supe-
 riore concessum. Et denique, quòd communis sit
 omnium victus, communis mensa, communis vesti-
 tus, in communi aliquo loco solitus asservari. h. i.
 NB. Monasteria paupertatem in communi pro-
 fessa, non indigent his omnibus, ut sit in illis per-
 fecta seu exacta vitae communitas regularis. Insu-
 per ex his.

R. 2. *H. Casal.* ex aliis, quòd ad vitam perfectè communem sequentia sex quasi formaliter constituentia requirantur. I. Ut omnia bona sive mobilia, sive immobilia quæ quomodolibet etiam intuitu privati Religiosi Monasterio obveniunt, aut ab eo privata industria quovis modo comparantur, Superiori statim consignentur, ceterisque Monasterii bonis, ex voluntate Superioris, ex nunc sic applicentur, incorporentur, confundantur, ut ex omnibus illis una moraliter massa (quantum natura & proportio rerum illarum patitur) exurgat.

II. Ut hæc per Officiales ad nutum Superioris deputandos, & amovibiles administrantur.

III. Ut per eosdem juxta cujusque necessitatem, & Superioris voluntatem expendantur, & distribuuntur. Hinc, licet bona Monasterii sint omnibus ejus Religiosis professis communia; nullus tamen ex iis quidquam sibi sumere, vel de eo disponere pro suo arbitrio potest. Quia non sunt ita omnibus communia, sicut prædium aliquod à pluribus communi pretio comparatum, & hinc æqualiter cum proportione possessum: sed ita solum, ut cuique eorum juxta egentiam, congruentiam (cum proportione tamen, & reflexione ad illa, quæ particulares Ordinum Constitutiones consideranda præfigunt) distribui debeant. Unde, licet possideantur à toto corpore, non tamen singula à singulis, nec partes à partibus (ut ajunt *Umbertus & Navarrus in Regulam D. Augustin*)

IV. Ut bona illa mobilia, seu res necessitatibus Religiosorum servientes in communibus officinis reponantur & conserventur à dictis Officialibus, seu communibus Custodibus (ut ait *S. August. in Regula.*)

V. Ut

V. Ut, quidquid post usum superest, v. g. in esculentis, poculentis; aut usui ulteriori pro nunc necesse non est, v. g. vestis, liber &c. communi officinae restitatur; ne ullum peculiare jus in illam rem ullatenus prætendatur.

VI. Quod his verbis S. Augustinus requirit in Regula: *ut nullus sibi aliquid operetur; sed omnia opera vestra in unum fiant, majore studio & frequentiori alacritate, quam si singuli vobis propria feceritis.* Charitas enim, de qua scriptum est, quod non querit quæ sua sunt, sic intelligitur: quia communia propriis, non propria communibus anteponit. Et ideo, quanto amplius rem communem quam propriam curaveritis, tanto vos amplius proficere noveritis: ut in omnibus, quibus utitur transitoria necessitas, superemineat, quæ permanet charitas, b. i.

Quæ. 2. An ergo singulorum religiosorum necessitatibus satisfiat *de non suo.* Resp. affirm. cum S. Bonav. non tamen inde sequitur: ergo de alieno, prout evenit in furto; nam saltem bona illa possidentur à toto corpore communitatis, vel jure domini &c. vel saltem licita habitatione; prout evenit in monasteriis domini incapacibus, apud quos ideo esse nequit possessio juris.

Quæ. 3. Quid sit *incorporare.* Respondet H. Casal. l. i. c. 2. Clemens VIII. in speciali Bulla pro reformatione Regularium edita docet, *incorporare* idem esse ac *miscere*, seu simul confundere. Unde etiam dum in electionibus Superiorum Ordinis jubetur, ut *schedulæ scriptæ suffragiorum Confundantur*; sensus est, quem praxis ap-

probat, quod misceri debeant ita, ut discerni nequeant.

Respondet 2. Bartoluc. lib. 1. §. 20. Incorporatio qua fit apud illos, apud quos viget communitas perfecta, fieri debet non solum quantum ad proprietatem, usumfructum, & administrationem, sed etiam quantum ad usum. Et hinc intentio S. Concil. Trid. & Clem VIII. in decreto reformat. est, quod provisio de necessariis ad sustentationem Religiosorum fieri debeat de massa illa confusa, constante tam ex communibus, quam ex particularibus bonis. h. i.

CAPUT IV.

De vita communitate, amata à singulis Ordinum primariorum Fundatoribus.

QUÆRES. I. An modus iste vivendi in communi, sit ab omnibus Fundatoribus in suis ordinibus institutus. *Affirmat Trithemius, singularis doctrinæ & pietatis vir, qui sic inquit: Revolvamus omnium SS. PP. scripta, & regulas; & nusquam inveniemus Monacho peculium ullatenus permissum: omnes enim hoc vitium damnant, omnes monacho proprium prohibent, omnes in communi vivere, renuntiantes seculo precipiunt. h. i.*

De monachis quoque sui temporis S. Gregorius Nazian. & ipse monachus in speciali serm. ait: Desiderabam videre sanctum illum psallentium chorum, NB. communem vitam sine communibus vitiis agentes, secretum verò non absque communi ducentes fraternitatis affectu: & quæ majora omnibus

nibus